Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 19ης Δεκεμβρίου 2012*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών — Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 — Άρθρο 73, παράγραφος 2 — Απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως παροχής κοινοτικού δικαιώματος από το τμήμα προσφυγών του ΚΓΦΠ — Εξουσία εκτιμήσεως — Έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου — Άρθρο 55, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 61, παράγραφος 1, στοιχείο β′ — Ευχέρεια του ΚΓΦΠ να απευθύνει νέα σύσταση περί αποστολής φυτικού υλικού»

Στην υπόθεση C-534/10 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υποβλήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 2010,

Brookfield New Zealand Ltd, με έδρα το Havelock North (Νέα Ζηλανδία),

Elaris SNC, με έδρα την Ανζέ (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από τον M. Eller, avvocato,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ), εκπροσωπούμενο από τον M. Ekvad και την M. Lightbourne,

καθού πρωτοδίκως,

Schniga GmbH, με έδρα το Bolzano (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον G. Würtenberger, Rechtsanwalt,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič, E. Levits (εισηγητή), J.-J. Kasel και M. Safjan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák

γραμματέας: R. Şereş

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Απριλίου 2012,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιουλίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Brookfield New Zealand Ltd (στο εξής: Brookfield) και η Elaris SNC (στο εξής: Elaris) ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Τ-135/08, Schniga κατά ΚΓΦΠ - Elaris και Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (Συλλογή 2010, σ. II-5089, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) της 21ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για τη φυτική ποικιλία Gala Schnitzer (υποθέσεις Α 003/2007 και Α 004/2007, στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 2506/95 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1995 (ΕΕ L 258, σ. 3, στο εξής: κανονισμός 2100/94), έχει ως εξής:

«Μια ποικιλία θεωρείται νέα εάν, κατά την ημερομηνία της αίτησης, που καθορίζεται δυνάμει του άρθρου 51, συστατικά της ποικιλίας ή συγκομισθέν υλικό της ποικιλίας δεν έχουν πωληθεί ή άλλως διατεθεί σε τρίτους από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του κατά την έννοια του άρθρου 11, με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας:

α) πλέον του ενός έτους πριν από την προαναφερόμενη ημερομηνία, εντός του κοινοτικού εδάφους·

[...]».

3 Το άρθρο 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του ΚΓΦΠ όσον αφορά τη διαδικασία χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας:

«Το γραφείο ορίζει, με γενικούς κανόνες ή με συστάσεις που διατυπώνονται κατά περίπτωση, τον τόπο και το χρόνο παράδοσης του υλικού για την τεχνική εξέταση, την ποσότητα και ποιότητα του εν λόγω υλικού, καθώς και δειγμάτων αναφοράς.»

4 Το άρθρο 61, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού προβλέπει τους όρους για την απόρριψη των αιτήσεων παροχής κοινοτικού δικαιώματος:

«Το γραφείο απορρίπτει τις αιτήσεις για κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας εάν και μόλις διαπιστώσει ότι ο αιτών:

[...]

β) δεν έχει συμμορφωθεί με κανόνα ή σύσταση σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 4 ή 5 εντός της ταχθείσης προθεσμίας, εκτός εάν το γραφείο συγκατατέθηκε στη μη υποβολή

[...]».

5 Το άρθρο 73, παράγραφοι 1 έως 3, του εν λόγω κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Προσφυγή κατά των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών», προβλέπει τα εξής:

«1. Οι αποφάσεις που εκδίδουν επί προσφυγής τα τμήματα προσφυγών υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

2. Προσφυγή επιτρέπεται λόγω αναρμοδιότητας, παράβασης ουσιώδους τύπου, παράβασης της συνθήκης, του παρόντος κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή του ή λόγω καταχρήσεως εξουσίας.

3. Το Δικαστήριο μπορεί να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση.»

6 Το άρθρο 80, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Εάν ο αιτών κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας ή ο κάτοχος ή κάθε άλλο μέρος που μετέχει στη διαδικασία ενώπιον του γραφείου, παρότι έλαβε όλα τα δέοντα μέτρα για τις ειδικές περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι του γραφείου, τα δικαιώματά του αποκαθίστανται, κατόπιν αιτήσεώς του, εάν η μη τήρηση της προθεσμίας είχε ως άμεση συνέπεια, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, την απώλεια δικαιώματος ή μέσου αποκαταστάσεως.»

7 Όπως προβλέπει η τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2506/95, οι κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται στις προσφυγές που μπορούν να ασκηθούν κατά των αποφάσεων του ΚΓΦΠ ή των τμημάτων προσφυγών αυτού που ιδρύθηκαν από τον κανονισμό 2100/94 θα πρέπει να ευθυγραμμισθούν προς τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Ιστορικό της διαφοράς και η επίδικη απόφαση

8 Στις 18 Ιανουαρίου 1999, η Konsortium Südtiroler Baumschuler (στο εξής: KSB), διάδοχος της οποίας είναι η Schniga GmbH (στο εξής: Schniga), υπέβαλε ενώπιον του ΚΓΦΠ αίτηση για την παροχή κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την ποικιλία μήλων (Malus Mill) Gala Schnitzer, η οποία είχε αρχικώς την ονομασία Schniga.

9 Το ΚΓΦΠ ανέθεσε στο Bundessortenamt (Ομοσπονδιακό γραφείο φυτικών ποικιλιών, Γερμανία) να πραγματοποιήσει την τεχνική εξέταση του άρθρου 55, παράγραφος 1, του κανονισμού 2100/94.

10 Με επιστολή της 26ης Ιανουαρίου 1999, το ΚΓΦΠ ζήτησε από την KSB να υποβάλει στο ίδιο, καθώς και στο Bundessortenamt, το απαραίτητο για την τεχνική εξέταση φυτικό υλικό μεταξύ 1ης και 15ης Μαρτίου 1999. Το ΚΓΦΠ διευκρίνισε ακόμη ότι η KSB έπρεπε να τηρήσει όλες τις φυτοϋγειονομικές και τελωνειακές προϋποθέσεις που ίσχυαν για την αποστολή του υλικού.

11 Η KSB προσκόμισε εμπροθέσμως το ζητηθέν υλικό.

12 Με επιστολή της 25ης Μαρτίου 1999, το ΚΓΦΠ βεβαίωσε την παραλαβή του ζητηθέντος υλικού, αλλά ανέφερε ότι το υλικό αυτό δεν συνοδευόταν από φυτοϋγειονομικό πιστοποιητικό. Κάλεσε έτσι την KSB να μεριμνήσει για την «κατά το συντομότερο δυνατόν» προσκόμιση του απαραίτητου αυτού εγγράφου.

13 Στις 23 Απριλίου 1999, η KSB απέστειλε στο Bundessortenamt ένα ευρωπαϊκό φυτοϋγειονομικό διαβατήριο και διευκρίνισε ότι η εκδούσα αυτό αρχή, η Υπηρεσία Προστασίας Φυτών του Bolzano (Ιταλία), είχε δηλώσει ότι το έγγραφο αυτό επείχε θέση φυτοϋγειονομικού πιστοποιητικού.

14 Στις 3 Μαΐου 1999, το Bundessortenamt ενημέρωσε την KSB σχετικά με την εμπρόθεσμη παραλαβή του υλικού και την καταλληλότητά του. Επιπλέον ανέφερε ότι το προσκομισθέν ευρωπαϊκό φυτοϋγειονομικό διαβατήριο αρκούσε για την τεχνική εξέταση και την εξακρίβωση των ουσιαστικών προϋποθέσεων για τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας. Το Bundessortenamt ζήτησε όμως αντίγραφο επίσημου πιστοποιητικού που να βεβαιώνει τη μη ύπαρξη ιού στο υποβληθέν υλικό.

15 Το 2001, η KSB ειδοποίησε το Bundessortenamt ότι αδυνατούσε να προσκομίσει το ζητηθέν γραπτό τεκμήριο. Αποδείχθηκε ότι το υλικό που είχε υποβληθεί τον Μάρτιο του 1999 για την τεχνική εξέταση ήταν προσβεβλημένο από ιούς. Κατά συνέπεια, το Bundessortenamt ανακοίνωσε στο ΚΓΦΠ την πρόθεσή του να εκριζώσει το μολυσμένο υλικό, προκειμένου να αποφευχθεί η εξάπλωση της νόσου σε άλλα φυτά.

16 Στις 13 Ιουνίου 2001, το ΚΓΦΠ δήλωσε στην KSB, με ηλεκτρονική επιστολή, ότι, σε συμφωνία με το Bundessortenamt, της παρείχε τη δυνατότητα να υποβάλει νέο φυτικό υλικό μη προσβεβλημένο από ιούς προκειμένου να επαναληφθεί η εξέταση της αιτήσεως. Το ΚΓΦΠ αιτιολόγησε την απόφασή του με βάση το ότι οι οδηγίες που είχε αποστείλει όσον αφορά τη φυτοϋγειονομική κατάσταση του υλικού δεν ήταν αρκούντως σαφείς, διότι δεν είχαν διευκρινίσει ότι το υλικό αυτό δεν έπρεπε να είναι προσβεβλημένο από ιούς. Έτσι, η KSB δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για την κατάσταση.

17 Στις 5 Μαΐου 2006, η Elaris και η Brookfield, που ήταν, αντιστοίχως, δικαιούχος άδειας στηριζόμενης στο δικαίωμα επί της ποικιλίας Baigent και κάτοχος του δικαιώματος αυτού, υπέβαλαν ενώπιον του ΚΓΦΠ ενστάσεις, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 2100/94, κατά της χορηγήσεως δικαιώματος επί της ποικιλίας Gala Schnitzer. Οι ενστάσεις στηρίζονταν στο προγενέστερο δικαίωμα επί της ποικιλίας μήλων (Malus Mill) Baigent.

18 Οι λόγοι τους οποίους επικαλέσθηκε η Brookfield αφορούσαν την έλλειψη επαρκούς διακριτικού χαρακτήρα της αιτούμενης ποικιλίας σε σχέση με την ποικιλία αναφοράς της οποίας είναι δικαιούχος. Επιπλέον, αμφισβητούσε το αναγνωρισθέν στην KSB δικαίωμα να αποστείλει εκ νέου φυτικό υλικό μη προσβεβλημένο από ιούς, ενώ το ΚΓΦΠ έπρεπε να είχε απορρίψει την αρχική της αίτηση.

19 Με τις αποφάσεις EU 18759, OBJ 06-021 και OBJ 06-022, της 26ης Φεβρουαρίου 2007, η αρμόδια επιτροπή του ΚΓΦΠ απένειμε δικαίωμα για την ποικιλία Gala Schnitzer, φρονώντας ότι διέφερε αρκετά από την ποικιλία αναφοράς Baigent. Περαιτέρω, απέρριψε τις ενστάσεις της Brookfield.

20 Στις 11 Απριλίου 2007, η Brookfield άσκησε προσφυγή, δυνάμει των άρθρων 67 έως 72 του κανονισμού 2100/94, κατά των αποφάσεων της ως άνω επιτροπής.

21 Με την επίμαχη απόφαση, το τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση της εν λόγω επιτροπής και απέρριψε το ίδιο την αίτηση παροχής δικαιώματος για την ποικιλία Gala Schnitzer. Ειδικότερα, έκρινε ότι το άρθρο 61, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2100/94 δεν παρείχε την εξουσία στο ΚΓΦΠ να επιτρέψει στην KSB την υποβολή νέου υλικού, εφόσον η τελευταία δεν συμμορφώθηκε προς τις συστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 55, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, οι οποίες περιέχονταν στις επιστολές της 26ης Ιανουαρίου 1999 και της 25ης Μαρτίου 1999.

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

22 Με δικόγραφο προσφυγής που κατέθεσε στις 4 Απριλίου 2008, η Schniga ζήτησε από το τότε Πρωτοδικείο [νυν Γενικό Δικαστήριο] να ακυρώσει την επίδικη απόφαση για τους ακόλουθους λόγους:

— απαράδεκτο των ενστάσεων που υπέβαλαν οι Elaris και Brookfield στο ΚΓΦΠ·

— παράβαση του άρθρου 61, παράγραφος 1, στοιχείο β′ και του άρθρου 62 του κανονισμού 2100/94·

— παράβαση του άρθρου 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94.

23 Η Elaris και η Brookfield μετέσχον στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ως παρεμβαίνουσες υπέρ του ΚΓΦΠ. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΚΓΦΠ τροποποίησε το αίτημά του και συντάχθηκε με τη θέση της Schniga.

24 Αφού κήρυξε απαράδεκτο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της Schniga, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το παραδεκτό του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αμφισβητούσαν οι Elaris και Brookfield.

25 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το τμήμα προσφυγών είχε προβεί στον νομικό χαρακτηρισμό των επιστολών της 26ης Ιανουαρίου και της 25ης Μαρτίου 1999, οπότε ο χαρακτηρισμός αυτός υπέκειτο στον έλεγχο του Γενικού Δικαστηρίου.

26 Εξετάζοντας επί της ουσίας τον τρίτο λόγο ακυρώσεως της Schniga, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στις σκέψεις 62 και 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών κατά τις οποίες, εφόσον η KSB δεν συμμορφώθηκε προς τις συστάσεις που περιέχονταν στις επιστολές του ΚΓΦΠ της 26ης Ιανουαρίου και της 25ης Μαρτίου 1999, το ΚΓΦΠ όφειλε να απορρίψει την αίτηση της KSB σχετικά με την ποικιλία Gala Schnitzer.

27 Τα επιχειρήματα που έλαβε υπόψη του το Γενικό Δικαστήριο, βάσει των οποίων έκρινε ότι το ΚΓΦΠ δεν εκτίμησε εσφαλμένως την έκταση της εξουσίας εκτιμήσεως την οποία του απονέμει το άρθρο 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94, προκύπτουν από τις σκέψεις 64 έως 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

28 Πρώτον, στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι είναι σύμφωνο προς την αρχή της χρηστής διοικήσεως, καθώς και προς την ανάγκη εξασφαλίσεως της ομαλής διεξαγωγής και της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών το να διαθέτει το ΚΓΦΠ, οσάκις, σε περίπτωση ασάφειας των όρων από τους οποίους εξαρτά την εξέταση αιτήσεως για την παροχή δικαιώματος, εκτιμά ότι η ασάφεια αυτή επιδέχεται διόρθωση, την ευχέρεια να εξακολουθήσει την εξέταση της αιτήσεως, χωρίς να υποχρεούται να την απορρίψει.

29 Εξάλλου, στη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι μια τέτοια εξουσία εκτιμήσεως επιτρέπει στο μεν ΚΓΦΠ να διασφαλίζει ότι οι συστάσεις τις οποίες διατυπώνει κατά περίπτωση είναι σαφείς, στους δε λοιπούς αιτούντες να γνωρίζουν με βεβαιότητα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους.

30 Αφού υπενθύμισε όλη την αλληλογραφία μεταξύ του ΚΓΦΠ και της KSB, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα έγγραφα της 26ης Ιανουαρίου και της 25ης Μαρτίου 1999 περιείχαν ασάφεια σε σχέση με το γεγονός ότι το προς υποβολή φυτικό υλικό έπρεπε να είναι μη προσβεβλημένο από ιούς και ότι, κατά συνέπεια, η ηλεκτρονική επιστολή της 13ης Ιουνίου 2001 προοριζόταν να άρει την ασάφεια αυτή.

31 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως αλυσιτελή τα όσα υποστήριξαν οι Elaris και Brookfield περί υποτιθέμενης κακοπιστίας της KSB κατά τη διαδικασία εξετάσεως της αιτήσεώς της και επισήμανε ότι το άρθρο 80 του κανονισμού 2100/94 δεν είχε εφαρμογή εν προκειμένω.

32 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η Schniga και ακύρωσε την επίμαχη απόφαση.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

33 Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να την κρίνει επί της ουσίας·

— επικουρικώς, να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να απορρίψει την προσφυγή, και

— να καταδικάσει τη Schniga στα δικαστικά έξοδα.

34 Το ΚΓΦΠ και η Schniga ζητούν από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και

— να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

35 Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναιρέσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από παράβαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94 και ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 55, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, σε συνδυασμό με τα άρθρα 61, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και 80 του κανονισμού αυτού.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπερέβη τη δικαιοδοσία του όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο, προβαίνοντας σε επανεξέταση των πραγματικών περιστατικών στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως που του είχε προταθεί προς εξέταση. Έτσι, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προβαίνει σε επανεκτίμηση της σημασίας και του περιεχομένου των επιστολών του ΚΓΦΠ της 26ης Ιανουαρίου και της 25ης Μαρτίου 1999. Κατά το άρθρο όμως 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94, η δικαιοδοσία του Γενικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών.

37 Το ΚΓΦΠ και η Schniga υποστηρίζουν, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αποκλειστικώς αρμόδιο για τη διαπίστωση και την εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, τα οποία δεν μπορούν να ελεγχθούν από το Δικαστήριο κατ' αναίρεση. Αφετέρου, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε έλεγχο του νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών από το τμήμα προσφυγών, πράγμα που εν πάση περιπτώσει εμπίπτει στη δικαιοδοσία του. Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα των αναιρεσειουσών είναι απαράδεκτα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

38 Υπενθυμίζεται ότι, κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2506/95, το άρθρο 73 του κανονισμού 2100/94 τροποποιήθηκε με σκοπό την ευθυγράμμιση των κανόνων οι οποίοι εφαρμόζονται στις προσφυγές που μπορούν να ασκηθούν κατά των αποφάσεων του ΚΓΦΠ ή των τμημάτων προσφυγών αυτού προς εκείνους τους οποίους προβλέπει ο κανονισμός 40/94.

39 Το Δικαστήριο έχει όμως κρίνει επανειλημμένως, σχετικά με το άρθρο 63 του κανονισμού 40/94, που έχει το αυτό περιεχόμενο με εκείνο του άρθρου 73 του κανονισμού 2100/94, ότι το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εκτιμά τη νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ ελέγχοντας την εκ μέρους τους εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης βάσει, ιδίως, των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των εν λόγω τμημάτων. Έτσι, εντός των ορίων του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να διενεργήσει πλήρη έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, εξετάζοντας, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ορθότητα του εκ μέρους τους νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς ή το αν η εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των εν λόγω τμημάτων είναι πεπλανημένη (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-16/06 P, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-10053, σκέψεις 38 και 39).

40 Συναφώς, το Δικαστήριο δέχθηκε παρόμοια δικαιοδοσία του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων του ΚΓΦΠ ή των τμημάτων προσφυγών αυτού (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 15ης Απριλίου 2010, C-38/09 P, Schräder κατά ΚΓΦΠ, Συλλογή 2010, σ. I-3209, σκέψη 69).

41 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι επιστολές της 26ης Ιανουαρίου και της 25ης Μαρτίου 1999 περιείχαν συστάσεις.

42 Στο πλαίσιο αυτό, εφόσον πρέπει να αναγνωρίζεται στο Γενικό Δικαστήριο η ίδια δικαιοδοσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο των προσφυγών που ασκούνται κατά των αποφάσεων του ΚΓΦΠ ή των τμημάτων προσφυγών αυτού, δεν μπορεί να προσαφθεί σε αυτό πλάνη περί το δίκαιο.

43 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94, σε συνδυασμό με τα άρθρα 61, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 80 αυτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

44 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες μέμφονται το Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, καθόσον έκρινε ότι το άρθρο 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94 επιτρέπει στο ΚΓΦΠ να απευθύνει σύσταση σχετικά με την υποβολή υγειονομικών εγγράφων, διαφορετική από τη σύσταση που αφορά την υποβολή του απαραίτητου για την τεχνική εξέταση φυτικού υλικού.

45 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 55, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 61, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2100/94, κρίνοντας ότι το ΚΓΦΠ είχε τη δυνατότητα να επιτρέψει την υποβολή νέου φυτικού υλικού μετά τη λήξη της προθεσμίας που αναγραφόταν στην πρώτη σύσταση περί αποστολής υλικού. Επιπλέον, κατά τις αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε εσφαλμένως ότι η φράση «το συντομότερο δυνατόν» που περιέχεται στην επιστολή της 25ης Μαρτίου 1999 δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως προθεσμία αφορώσα μια σύσταση.

46 Τρίτον, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν το Γενικό Δικαστήριο καθόσον αναγνώρισε διακριτική ευχέρεια στο ΚΓΦΠ, επιτρέποντάς του να αίρει το ίδιο τις ασάφειες των συστάσεών του, χωρίς να καταφεύγει στην ιδιαίτερη διαδικασία του άρθρου 80 του κανονισμού 2100/94, και καθόσον έκρινε ότι το ζήτημα της προβαλλόμενης κακοπιστίας του αιτούντος δεν ασκούσε επιρροή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

47 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το ΚΓΦΠ έχει το δικαίωμα να διευκρινίζει τους όρους από τους οποίους εξαρτά την εξέταση αιτήσεως για την παροχή κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, εφόσον δεν έχει εκπνεύσει η προθεσμία εντός της οποίας ο συγκεκριμένος αιτών οφείλει να ανταποκριθεί στη σύσταση η οποία του απευθύνθηκε.

48 Επ' αυτής της βάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας του εκτιμήσεως, αφενός, στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επιστολή της 25ης Μαρτίου 1999 αποτελούσε σύσταση σχετικά με το γραπτό τεκμήριο που αφορούσε το προς εξέταση φυτικό υλικό και, αφετέρου, στη σκέψη 72 της ως άνω αποφάσεως, ότι η ηλεκτρονική επιστολή του ΚΓΦΠ της 13ης Ιουνίου 2001 περιείχε σύσταση αποστολής φυτικού υλικού, κατά την έννοια του άρθρου 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94. Συναφώς, έκρινε ότι το ΚΓΦΠ δεν είχε υπερβεί την εξουσία του εκτιμήσεως.

49 Στο Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να προσαφθεί ότι κατ' αυτόν τον τρόπο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

50 Ειδικότερα, καταρχάς, υπογραμμίζεται, αφενός, ότι το έργο του ΚΓΦΠ διακρίνεται από επιστημονική και τεχνική πολυπλοκότητα σε ό,τι αφορά τους όρους εξετάσεως των αιτήσεων για την παροχή κοινοτικού δικαιώματος, οπότε πρέπει να του αναγνωρίζεται περιθώριο εκτιμήσεως κατά την άσκηση των καθηκόντων του (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση Schräder κατά ΚΓΦΠ, σκέψη 77). Επιπλέον, δεδομένης της ευρείας αυτής εξουσίας εκτιμήσεως, το ΚΓΦΠ μπορεί να λάβει υπόψη, αν το κρίνει αναγκαίο, πραγματικά περιστατικά και αποδείξεις που έχουν προβληθεί ή προσκομισθεί εκπροθέσμως (βλ., κατ' αναλογίαν όσον αφορά το ΓΕΕΑ, απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, C-29/05 P, ΓΕΕΑ κατά Kaul, Συλλογή 2007, σ. I-2213, σκέψη 42).

51 Αφετέρου, το ΚΓΦΠ, ως όργανο της Ένωσης, υπόκειται στην αρχή της χρηστής διοικήσεως, βάσει της οποίας υποχρεούται να εξετάσει επιμελώς και αμερόληπτα όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υποθέσεως και να συγκεντρώσει όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία για την άσκηση της εξουσίας του εκτιμήσεως. Άλλωστε, οφείλει, όπως υπογράμμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να εξασφαλίσει την ομαλή διεξαγωγή και την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών τις οποίες εφαρμόζει.

52 Υπό το φως των ως άνω διαπιστώσεων, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι από το άρθρο 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94 προκύπτει ότι το ΚΓΦΠ ορίζει, με γενικούς κανόνες ή με συστάσεις που διατυπώνονται κατά περίπτωση, τον τόπο και τον χρόνο παραδόσεως του υλικού για την τεχνική εξέταση, την ποσότητα και ποιότητα του εν λόγω υλικού, καθώς και των δειγμάτων αναφοράς.

53 Δεδομένης όμως της εξουσίας εκτιμήσεως την οποία διαθέτει το ΚΓΦΠ, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι εμποδίζει το ΚΓΦΠ να προβεί σε χωριστή σύσταση για το προς εξέταση φυτικό υλικό και για τις έγγραφες αποδείξεις που αφορούν το υλικό αυτό. Έτσι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να αντικρούεται ως προς το σημείο αυτό από τις αναιρεσείουσες, η επιστολή της 25ης Μαρτίου 1999 αφορούσε την ποιότητα του προς εξέταση φυτικού υλικού, η οποία ακριβώς είναι δυνατόν να αποτελεί, κατά το άρθρο 55, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94, αντικείμενο μιας συστάσεως.

54 Δεύτερον, στο Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να προσαφθεί ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το ΚΓΦΠ είχε την ευχέρεια να απευθύνει νέα σύσταση περί αποστολής φυτικού υλικού προς εξέταση.

55 Ειδικότερα, βάσει της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της ανάγκης εξασφαλίσεως της ομαλής διεξαγωγής και της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών, και στο μέτρο που το ΚΓΦΠ θεωρούσε, πράγμα το οποίο προκύπτει από τη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και το οποίο άλλωστε δεν αμφισβητείται από τις αναιρεσείουσες, ότι η αρχική του σύσταση περιείχε ασάφειες, ήταν καθήκον του να ζητήσει από την KSB να του αποστείλει φυτικό υλικό ανταποκρινόμενο στις απαιτήσεις που καθορίζονταν στη νέα σύσταση.

56 Στο πλαίσιο αυτό, αφενός, οι αναιρεσείουσες αβασίμως υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να είχε κρίνει ότι το ΚΓΦΠ όφειλε να απορρίψει την αίτηση της KSB για την παροχή κοινοτικού δικαιώματος επί τη βάσει του άρθρου 61, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2100/94. Ειδικότερα, η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή εφόσον το ΚΓΦΠ διαπιστώνει ότι ο αιτών δεν έχει συμμορφωθεί προς σύσταση εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Εν προκειμένω όμως, όπως διαπίστωσε ορθώς το Γενικό Δικαστήριο, το ΚΓΦΠ θεώρησε ότι η KSB δεν μπορούσε να συμμορφωθεί προς την αρχική σύσταση λόγω της ασάφειάς της. Ως εκ τούτου, το ΚΓΦΠ δεν μπορούσε να απορρίψει, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, την υποβληθείσα από την KSB αίτηση παροχής κοινοτικού δικαιώματος.

57 Αφετέρου, όσον αφορά τα υποστηριζόμενα από τις αναιρεσείουσες κατά τα οποία το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να έχει λάβει υπόψη την κακοπιστία της KSB, διαπιστώνεται ότι οι αναιρεσείουσες δεν διευκρίνισαν σε ποιον βαθμό το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συμπεριφορά της KSB ήταν άσχετη με το ζήτημα αν το ΚΓΦΠ είχε την ευχέρεια να άρει τις ασάφειες των συστάσεών του.

58 Άλλωστε, διαπιστώνεται ότι οι αναιρεσείουσες δεν προσκομίζουν κάποιο στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση αυτή.

59 Όσον αφορά, τέλος, την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 80 του κανονισμού 2100/94, αρκεί να υπομνησθεί ότι η διάταξη αυτή αφορά μόνον τις περιπτώσεις στις οποίες ο αιτών κοινοτικό δικαίωμα δεν μπόρεσε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι του ΚΓΦΠ. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι διάφορες συστάσεις που απευθύνθηκαν στην KSB έπειτα από την αίτησή της για την παροχή κοινοτικού δικαιώματος εκδόθηκαν στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας, λόγω της ασάφειας της πρώτης προσκλήσεως εκ μέρους του ΚΓΦΠ με την οποία ζητούσε να του αποσταλεί το υλικό καθώς και τα έγγραφα που ήταν αναγκαία για την εξέταση της εν λόγω αιτήσεως. Εξ αυτού συνάγεται ότι το άρθρο 80 του κανονισμού 2100/94 δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση όπως η υπό κρίση.

60 Επομένως, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

61 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ως άνω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΚΓΦΠ υπέβαλε σχετικό αίτημα και οι αναιρεσείουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Brookfield New Zealand Ltd και την Elaris SNC στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)